

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Historical

تاریخی

بازتایپ و ارسال از: لاله

تاریخ حزب کار البانی

انستیتیوی تحقیقات مارکسیستی لنینیستی در جنب کمیته مرکزی حزب کار البانی
چاپ «نعم فراشری» تیرانا ۱۹۶۹

بخش بیست و دوم

۰۳ اپریل ۲۰۱۴

فصل دوم

حزب کمونیست البانی – سازمانده

و رهبر مبارزه به خاطر رهائی کشور

و برقراری قدرت توده نی

(۱۹۴۱-۱۹۴۴)

۱- بر پا داشتن سازمان حزب.

کوشش در راه متحد ساختن و بسیج کردن توده ها در مبارزه رهائی بخش ملی

حزب برای آن که وظائف تاریخی خود را انجام دهد می بایست بر مشکلات و موانع فراوانی فائق آید. حزب که از میان گروه های کمونیست بر خاسته بود ارتباطات بسیار ضعیف آنها را با توده ها به ارث می برد. ترور وحشیانه ای بر کشور حکم روائی داشت، تعداد نیرو های مسلح ایتالیائی که به منظور حفظ رژیم اشغالی در البانی مستقر بودند به (۱۰۰۰۰۰) می رسید. در دسمبر ۱۹۴۱ مقامات اشغالی، دولت «کیسلینگ» جدیدی به ریاست مصطفی کروژا سرکار آوردند که چاکر و عامل دیرینه فاشیسم بود و «دست توانا»ئی به شمار می آمد که می تواند سازمان های کمونیستی را منهدم گرداند و خلق البانی را به تسلیم وادارد. از طرف دیگر، فعالیت حزب به وسیله ستون پنجم و سران گروه زژاری که به خدمت اشغالگران در آمده بودند و همچنین به وسیله دشمنان دیگر، فلج می شد. تمام فعالیت حزب فقط به طور مخفی می توانست صورت گیرد. حزب برای مبارزه مسلح، اسلحه نداشت، وسائل مالی نداشت، کادر نظامی نداشت. چون حزب به تازگی تأسیس شده بود تجربه کافی برای ایفای نقش رهبری سیاسی نداشت و اعضای وی هنوز از آمادگی تنوریک وسیع و عمیق بر خوردار نبودند.

اما موانع و مشکلات مذکور که کاملاً مورد وقوف کمیته مرکزی و کلیه کمیته‌های البانی بود مانع نشد که حزب کمونیست البانی دلیرانه به پیشروی ادامه دهد، حزب به این راه خطا نرفت که منتظر شود تا کادر هایش را آماده کند، اسلحه و پول لازم به دست آورد، تجربه ببیند، به ارتقاء سطح تئوریک خویش نائل آید و آنگاه به عمل دست بزند و مبارزه را آغاز کند. او می‌بایست همه اینها را در طی مبارزه، با تکیه بر وضع انقلابی که در کشور پدید آمده بود، با تکیه بر میهن پرستی و الای خلق، بر وفاداری کمونیست‌های البانی به مارکسیسم - لنینیسم و آرمان کمونیسم به دست آورد. اعتقاد راسخ حزب به پیروزی نیروهای ضد فاشیستی جهانی و در درجه اول به پیروزی اتحاد شوروی بر فاشیسم، ایمان وی را در این که وظائف خویش را پیروزمندانه انجام خواهد داد باز هم استوارتر می‌گردانید.

نخستین اقدامات تشکیلاتی

عاجل‌ترین وظیفه حزب این بود که به سازمان خود بپردازد. اعضای کمیته مرکزی موقت در مناطق مختلف پخش شدند تا حوزه‌های جدید به وجود آورند، سازمان‌های حزبی را سازمان دهند و کمیته‌های منطقه‌ای را بنیاد گذارند. قریب دوصد کمونیست از میان اعضای گروه‌های کمونیست سابق در حوزه‌ها پذیرفته شدند. هشت کمیته منطقه‌ای به وجود آمد که اکثراً منتخب کنفرانس‌های حزب بود. کمونیست‌ها در حوزه‌ها و در طی کنفرانس‌ها هواداری قاطع خویش را از ادغام گروه‌ها و وحدت در حزب کمونیست واحد البانی، حزبی که از مدت‌ها پیش مورد مطالبه آنان بود، اعلام می‌داشتند. کمونیست‌ها به مشی سیاسی حزب که از طرف کنفرانس گروه‌های کمونیست تعیین شده بود پیوستند و عزم خویش را در این که بدون قید و شرط تحت رهبری کمیته مرکزی موقت به مبارزه بپردازند، بیان کردند. نخستین حوزه‌ها تقریباً همگی در شهرها بود. نخستین اعضای حزب علی‌الاصول از کارگران، پیشه‌وران و روشنفکران بودند. در جنب هر حوزه گروه‌های آموزش تئوریک و ایدئولوژیک به وجود آمد مرکب از مبارزانی که در راه آرمان خلق و کمونیسم حاضر به فداکاری بودند و شایسته عضویت حزب تشخیص داده می‌شدند. گروه‌هایی مرکب از سمپاتیزان‌ها نیز سازمان داده شد.

سازمان دادن حزب عملاً در جنوری ۱۹۴۲ به پایان رسید.

در همین اثناء، کمیته مرکزی موقت اقداماتی برای ایجاد سازمان جوانان کمونیست البانی به عمل آورد و سازمان مذکور در ۲۳ نومبر در جلسه‌ای مرکب از کادرهای فعال جوانان کمونیست که وابسته به گروه‌های مختلف کمونیست بودند، تشکیل شد. کمال استافا، عضو کمیته مرکزی حزب، به عنوان دبیر سیاسی سازمان جوانان کمونیست انتخاب گردید. کمیته مرکزی و شخص انور خوجه مستقیماً مراقبت می‌کردند که سازمان جوانان کمونیست بر مبانی مارکسیستی - لنینیستی بنیاد گذاری شود. وظیفه سازمان جوانان کمونیست آن بود که در پرورش توده‌های جوان البانی با روح میهن پرستی و بر طبق اندیشه‌های کمونیستی و در تجهیز این توده‌ها در مبارزه رهاییبخش ضد فاشیستی، وفادارترین و نیرومندترین دستیار حزب باشد. نیروهای انقلابی زوال‌ناپذیری در جوانان البانی نهفته بود و حزب در وجود جوانان ذخیره‌ای عظیم از فعالترین نیروهای انقلابی ضد فاشیستی می‌دید. انور خوجه در جواب درود نامه‌ای که سازمان جوانان کمونیست به مناسبت تشکیل خویش به کمیته مرکزی حزب کمونیست البانی فرستاده بود، چنین نوشت:

«حزب امید واثق دارد که سازمان جوانان کمونیست البانی خود را شایسته اعتمادی که حزب جوان ما به او ابراز داشته است نشان خواهد داد و خواهد توانست وظیفه‌های والایی را که به او محول شده است به شیوه انقلابی انجام دهد... خواهد توانست جوانان اسارت زده البانی را در عین یگانگی و همراهی و وحدت خلل‌ناپذیری با حزب، به شیوه انقلابی متشکل

سازد و آنها را به سوی آینده روشن، به سوی رهائی از زنجیر های قرون وسطائی رقیبت فاشیستی و به سوی زندگی نوینی مقرون با پیشرفت فرهنگ و سعادت رهبری کند.»^۱

برای آن که سطح ایدئولوژیک اعضای حزب و جوانان کمونیست ارتقاء یابد مطالعه تاریخ حزب کمونیست (بلشویک) اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی و مسائل اساسی مارکسیسم – لنینیسم در حوزه های حزب، در گروه های آموزش ایدئولوژیک و سیاسی، در گروه های سمپاتیزان ها و در جلسات کادر های فعال جوانان کمونیست سازمان داده شد.

ادامه دارد...

^۱ - اسناد عمده حزب کار یابانی. جلد اول صفحه ۲۹